

Reisverslag: l'estartite 2009

Eindelijk weer een vakantie, we zijn er echt aan toe.

Maart was de laatste vakantie, december zou de volgende zijn, dus even 1 vakantie tussendoor.

We zijn met z'n 6sen, Hen, Ria, Opa, Menko, Ilja en Remco. Vanmorgen 5 uur op, voor mij bijna normaal, de rest had er wat moeite mee. Het voordeel is zeker dat je lekker op tijd op plaats van bestemming bent. Het vliegtuig vertrekt om 9.00 uur, het ging echt snel, instappen en wegwezen.

Zoek een plek, plof neer en geniet van de vlucht. De vlucht was rustig en snel, voordat we er erg in hadden waren we op plaats van bestemming. Aankomend bij de band om de koffers te pakken en wat denk je, de band gaat lopen en alle 6 de koffers komen als 1

e

van de band. Dit hebben we nog nooit meegemaakt. Dat gaat lekker snel, maar om een auto te huren moet je in een lange trage rij staan. Wat zo snel op de band ging werd vertraagd om een auto te huren. Wat maakt het uit de vakantie is begonnen dus geen haast, manjana, manjana. De Fordjes reden uitstekend naar l'estartit, Tom Tom mee en gaan. Hongerig pakken we de koffers uit, wat mij betreft eten en siësta houden.

Wat de rest ook overigens, ons appartement ziet er mooi en fris uit. Alles is aanwezig hier kunnen we ons best 10 dagen vermaken. Na een korte wandeling ploften we ons zelf neer in een restaurant.

We zijn in Spanje dus bestellen we allemaal lekkere Spaanse gerechten, broodje ei,

cheeseburger met patat, schnitzel en kipfilet met patat en vergeet de mayonaise niet. Waar ik me de hele week op verheugd heb is een Cerveza met de zon op mijn hoofd. Een wandeling naar het strand deed de patatekes verdwijnen. 17.30uur nu is het tijd voor siësta, eerst een borrel en dan lekker slapen. Omdat ik zondag 6 september jarig was en het niet had gevierd, gaan we vanavond met z'n allen lekker uit eten.

Vanuit het appartement heb ik zicht op L'estartit by night en de zee. Het heeft even geduurd maar het vakantiegevoel komt na de vele weken hard werken langzaam bovendrijven. Opa en pa hebben hun uurtje sporten al achter de rug. De berg achter ons appartement bleek een enorme aantrekkingskracht te hebben en de Spaanse trappen hebben een paar mooie plaatjes over de baai opgeleverd. Morgen zelf maar eens gaan bekijken. Ondertussen zitten we met z'n allen naar voetbal te kijken met fraai Spaans commentaar, tja

Barcelona 21 sept.

Natuurlijk moesten wij allemaal om 7.00uur op, als opa wakker is zijn wij het ook allemaal. Lekkere verse broodjes halen bij de warme bakker en ontbijten maar.

Tom Tom is de beste uitvinding van deze eeuw!

Even instellen naar Camp nou (stadion van Barca) en rijden maar. Zonder tolwegen 3.30uur en met tol 1.45uur. de beslissing was snel gemaakt! Al zingend en moppen tappend reden wij naar Barcelona. Ondanks de goede aanwijzingen van de Tom Tom kregen wij het toch voor elkaar om verkeerd te rijden. Ineens in de verte zien wij het stadion liggen (kan niet missen).

Gratis parkeren, wat is dat nou! en zo voor de deur. We (Henny) willen alles zien, het museum, het stadion, de douches, alle bekens enz. Zo commercieel als de pest, een T-shirt met je idool kost maar 85,00eurotjes. De mannen genoten met volle teugen de vrouwen ook! (geloof ik). Om in het stadion te zitten was weer een indrukwekkende ervaring. Henny moest het schreeuwen, hij kon het niet laten. De werklui schrokken zich rot, heel Barca was er stil van, de nieuws berichten raken er niet over uitgesproken in 1 galm door het stadion klonk AJAX.....

Dit was het korte bezoekje door het stadion de beveiliging voerde ons af als de harde kern van de hooligans. Het bezoekje van 17,00euro was het waard.

Op naar de volgende attractie, de tuinen van Gaudi. Even tommy in stellen, 15 minuutjes rijden en wat een geluk de auto konden wij pal voor de deur parkeren. Wandelend door de tuinen van Gaudi, genoten we van alles wat de man heeft gemaakt. Tegels kapot slaan en plakken maar, dat noemen we mozaïek. Pilaren van rotsen, die zo scheef stonden als de pest. Ria moest alles verwerken, van al die indrukken die wij hebben meegemaakt in de tuinen.

Het volgende wat we te zien kregen was de kathedraal van Gaudi, een enorme grote kathedraal, allemaal torens die hoog in de lucht staken. Prachtige mozaïeken, wat een geweld. 11,00 euro betalen bij de kassa en we mochten het binnen ook bekijken. Helaas staat alles in de steigers en voor de liften staan rijen zo dik als de attracties van Disney. Wij gaan dus geen uren wachten om naar boven te gaan. 11,00 euro was bij deze een slechte investering. Tuurlijk was het mooi en indrukwekkend, maar 11.00 euro voor een gebouw wat in steigers staat, dank u! De reis terug duurde wee 1.45uur en ik was blij dat we er waren. Even lekker happen en weer lekker naar bed. Tenslotte waren onze siësta door de neus geboord.

Ruines 22 September: Empuries

Onze vaste bakker en supermarkt was weer eens gesloten, nu gaat het er toch echt op lijken dat het seizoen voorbij is. S'avonds zijn de terrassen ook aardig leeg. Tuurlijk is er onze reddende bakker wat verder op, wel moeten wij daarvoor met de auto. (omdat we echt te lui zijn om te lopen). We hoopte op een mooie dag om te gaan varen, het was wel een mooie dag maar niet om te varen. In de haven staan een paar prachtige speedboten waar we zo mee kunnen varen.

Dus even naar de VVV en kijken wat er nog meer te doen is, in de buurt. Vlakbij L'estartit in het dorpje Empuries is een ruïne, allemaal opgegraven stenen, waarvan ze zeggen dat het een paradijs was. Mooie Spa's en prachtige wijn galerijen. Wij als domme toeristen maken daar film en foto's van. Allemaal oude zooi dus. Soms zie een pilaartje of een mozaïek terrasje. Het was weer een aardige wandeling en er werd weer een hoop onzin uitgekraamd. Verderop is een leuk dorpje met een heel groot meer, Bonjolus genaamt. Misschien wel leuk om daar eens te

gaan kijken en een lunchje te scoren.

Onderweg was een wijn proeverij, we waren toe aan een lekker drankje. Ria stond vooraan om naar binnen te gaan, terwijl wij nog uit de auto moesten stappen. Maar helaas de proeverij was

dicht en hielden een heerlijke siësta. Waar zijn de bedden dan? Kunnen wij ook een siësta houden! Na een rit van 1 uur komen we aan in bonjolus , ik ging steeds harder rijden en Menko deed er gretig aan mee, als 2 hongerige paarden renden wij naar het meer. Geen restaurant....wat ... potverdorie uit 2 monden tegelijk. We moeten NU eten anders slaan we de boel kort en klein. Ilja had een zakje chips mee genomen, die gretig uit haar handen getrokken werd. Binnen 10 seconden werd de zak burgemeester gemaakt, O, willen jullie ook?

Na een half uur zoeken hadden wij een restaurant (het had eerder gekund als ik naar Ilja had geluisterd) een sterren restaurant. Staan wij daar met onze petten op, korte broeken en afgetrapte gympen. Daar gaan wij dus niet naar toe. Volgende tent, een achter stallige wijk met alleen maar vage figuren, ook daar dus niet. Ja daar een tentje die open is, ziet er gezellig uit, met een mooie entourage. Over de hele vakantie hebben wij nog niet zo slecht gegeten, eten is eten maar dit eten is niet te verwerken, geestelijk en lichamelijk niet. Die zelfde avond hebben in een vis restaurant gegeten, wow wat hebben wij daar zitten smullen. De drank was die zelfde middag ook rijkelijk gevloeid, opa was lekker op dreef en haalde de grappigste dingen uit. Kan ook niet anders want er was een bar ontdekt, waar Anais werd geschonken in een flink whisky glas, bijna vergelijkend op 3 borrels. Wat een feestmaal en wat een gezelligheid. Het blijft toch genieten als zo'n man op die leeftijd zo uit zijn dak ziet gaan.

Duiken 23 September:

He he, wat een rust eindelijk verlost van dat tuig, wij gaan heerlijk samen duiken (Ilja en Remco)

Ruud (onze instructeur vanuit Holland) was ook in L'estartit, en wilde ook wel een duikje maken met ons. Om 11 uur waren wij gezakt en gepakt om te gaan duiken. De boot vaart uit de haven, de zee was vrij heftig en dat merkte wij gelijk aan onze magen. Soms merk je er niets van en soms binnen een minuut. De briefing op de boot was slecht met een laatste mededeling was, u kunt gaan duiken. Ja maar... gaat er niemand mee dan? Nee hoor u kunt gaan duiken (

alleen !!) wij drieën hadden zo iets van.... Oké..... lets go! Na 1 minuut ging Ilja alweer naar boven, de oren wilde niet klaren. Dat is mooi kut want dan is de duik ook over. Ruud en ik hebben de duik afgemaakt. Het was een mooie duik, met weinig vis. De duik was leuk, maar niet spectaculair. We zijn lekker gaan lunchen (met de club) en heerlijk wezen zonnebaden.

Die avond zaten we in een restaurant waar het eten net zo snel werd geserveerd, als de weg die we er naartoe moesten lopen. Binnen een half uur hadden we er een 3 gangen menu doorheen gejaagd. Opa had vanmorgen een briljant idee, een gebakje bij een kopje koffie. Dat gebakje stond er nog, dus hebben dat idee verplaats naar de avond. Na een 3 gangen menu een gebakje, heerlijk opa we hebben er van gesmuld.

24 september (Varen)

Na een rustige morgen, met een goed ontbijtje, zouden wij een boot gaan huren. De man die deze boot verhuurde wilden een vaarbewijs zien. Wij Opa in de strijd gegooid, waarvan zijn vaarbewijs al 12jaar verlopen was. De man trapte er niet in, geen goed vaarbewijs geen verzekering. Die dag was behoorlijk zonnig en er stond een perfect windje. Dus terrasje pakken en lekker naar het strand. Het zeewater was koud, dat kon Ria wel beamen. Maar als een dappere

vrouw, rende zij over het strand en zo de zee in, als een zeemeermin dook ze in de golven. Wij waren even ongerust, ze bleef 10 seconden onder water, 15 sec 20...30.... en daar kwam ze weer boven. Met haar hoofd achter over, het water stroomde langs haar lichaam, ze sprong een halve meter uit het water, wat kan een mens toch genieten van het zeewater:P het deerde Ria niet dat haar haar helemaal nat was...hihi

de oudere van onze groep hielden het niet langer uit in de zon (en schaduw) en moesten zich weer vol laten gieten met drank. Nee, geen water, geen cola of Fanta, Alcohol was de toverdrank. Cuba liebre, wijn en opa aan de Anais, wat opa trouwens anus noemt. Weet de bediening veel, die denken ach die ouwe man..... en Opa heeft weer zijn lolletje.

25 September Barcelona:

Ja, wat een stad zou je zeggen na 1 dag Barcelona, maar alles is zal wel waar zijn wat ze zeggen. Mijn indruk was nog niet helemaal, dus overtuig ons van deze wereld stad! Oké, weer eten en weer 1.45 uur minuten rijden. Onze 1e bestemming was de Ramblas, de Ramblas is 4 km lang. Een drukke straat met in het midden een stoep van 10 meter breed. Er stonden allemaal standjes met bloemen T-shirts enz. Een gedeelte met een schilders plaatsje waar leuke karikatuur getekend word, mooie schetsen van portretten en schilderijen met landschappen en kathedralen. Als je daar loopt en kijkt in al die straatjes, krijg je een echte indruk van barcelona. prachtige gebouwen met mooi architectuur. Aan het einde van de Ramblas is de zee. Met een boot zie je goed dat Barcelona op een grote berg is gebouwd.

De boottocht duurde 1,5 uur en was een aangename rit, het water was rustig, de golven waren 1 meter hoog. De boot was verdeeld in 2 lagen beneden uit de zon en boven open en lekker in de zon. Het uitzicht is mooi, de stag licht achter de kuststrook. Zoals wij de Costa brava kennen is het volgebouwd met hotels en nog meer hotels. Achter deze hotels ligt Barcelona, echt heel zonde want de stad is echt heel mooi. Af en toe zie je een hoog gebouw achter de hotels uitsteken.

Na deze wandeling en boottocht kregen (en lunch tussen door) kregen we wel de behoefte om verder te gaan naar de volgende attractie, de art d'tiomp! Hen is in deze onze navigator en leiden ons zonder problemen naar de auto. Daar vandaan zijn we naar de art gaan rijden. Al was het maar 1.1 km, toch moet je ook nog terug lopen.

De art was mooi om te zien natuurlijk niet zoals in Parijs met de Champs Elysees de rotonde en de drukte van de auto's. een korte wandeling door het park en het was alweer tijd om naar huis te gaan. Zo'n dag vliegt voorbij en wat hebben we nou gedaan of gezien. Natuurlijk genoeg en hele mooie dingen. Barcelona is niet de mooiste stad die ik heb gezien in mijn leven, maar zeker ook geen lelijke stad. Misschien hebben wij ook niet de juiste plekjes gezien.

Voor Menko was dit de laatste dag en avond, helaas moet hij weer naar huis.

Ook dat hebben wij gemerkt, wie gaat er nou om 02.00 uur in de ochtend weg.

Estartit

Geschreven door Remco & Ilja

donderdag 21 oktober 2010 18:31 - Laatst aangepast donderdag 21 oktober 2010 18:51

Iedereen kwam afscheid nemen en iedereen nam even de tijd om alles nog even na te bespreken. Na een uitgebreid afscheid moest Menko toch l'estartit verlaten. Al zingen en wuivend zwaaide wij Menko na. Na deze emotionele gebeurtenis, was het weer tijd om nog even een paar uurtjes te gaan slapen.

Algemene dingen,

De vakantie is heel gezellig, met weinig gesprekstof, alleen maar zottigheid en heeeeeeeeeeeeeel veeeeeeeeel eten, alleen maar eten. Omdat we ons aan de Spanjaarden moesten aanpassen werd er ook gebruik van de siësta gemaakt. Wij zijn blij en trots dat Opa met ons mee was.